

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimti nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 11. okt. [Izv. dop.]

Nesmo je še videli tako dobro obiskovane prve seje kakor je bila denašnja! Po navadi je zlasti tam na desnici, kjer poseda poljska „šlahta“, zevajoča praznina, — danes pa so vrste poljske delegacije že polaoštevilne, in sam stari Grocholski ostavlja je svoj „buen retiro“ ter primahal jo na Dunaj, da s svojo izkušnostjo in svojim uplivom zabrani preteči razpad državnozbornske večine. A ne samo Galicija, tudi daljna Bukovina odposlala je navzlic silni daljavi že večino svojih zastopnikov, in celo Dalmatincev, kateri imajo vsled geografične lege in neugodnih komunikacij neko naravno predpravico, da se kasno zbirajo k državnozbornskemu zasedanju, celo Dalmatincev videti je nekoliko v zbornici, mej njimi Pavlinovičevega naslednika, ravnatelja Spletske gimnazije Buliča.

In gotovo je, da ni bil dnevi red privabil že prvi dan tako ogromnega števila poslancev v mramorno stavbo na Dunajskem Ringu! Istina, da se je letos že v prvi seji državnemu zboru baviti z jako važnim zakonom o ureditvi „chek — in clearing prometa“ naših poštних hranilnic. Toda navzlic svoji eminentni znamenitosti taka predloga, katera se sodi zgolj po strokovnih razlogih, ne vzbuja preveč zanimanja in radovednosti pri poslancih, razvajenih po hrupu narodnih bojov in političnih preprirov. Pravi uzrok, zakaj je dvorana tako polna že prvi dan, lahko ga uganeš. Oglej si nekoliko množico naših parlamentarcev, kako si roke stiskavajo ter se pozdravljajo po dolgem presledku! Letos ni slišati navadnih konvencionalnih vprašanj, kako so se kaj gospodu kolegi prilogle počitnice in v katerih toplicah da je lečil utrujeno svoje truplo, — ne, prvo vprašanje, ki ga vsakemu takoj bereš na lici, glasi se: „Kaj bode, kako je situacija, bodeva še skupaj zamogla delati ali — greva narazen?“ Zgoraj pa, na ministerski klopi stoluje prav oblastno priljubljeni nam Gautsch,

ter se z olimpsko mirnostjo ozira doli v to razburjenost, katere nikdo drugi ni prouzročil, nego — on s svojimi glasovitimi odredbami!

Izmej novoizvoljenih poslancev največjo pozornost vzbuja mladočeški grof Lažanski. Plamenitaš stare korenine, inteligentnega obraza in mogočne postave, na glasu kot razsoden in nadarjen človek, poleg tega zelo bogat, gnal ga je bil čuden „spleen“ svoje dni mej — gledišne igralce, in tovariši njegovi so mi povedali, da je tudi Ljubljana nekdanj tako srečna bila, na svojih gledaliških deskah občudovati mimiko igralca Neuhofa, alias — grofa Lažanskega! Aristokrati v državni zbornici kaj sivo gledajo visokorodnega demokrata; čuje se tudi marsikateri dovtip. Nek dobrovoljni baron iz nemško-avstrijskega kluba ravnokar izjavlja visokočastnemu knezu, nositelju slavnega zgodovinskega imena na desnici: „S' ist aber doch ein ganz stattlicher Junge!“ „Natürlich“ — glasi se porogljivi odgovor — „er war ja erster Held in Grammat-neusiedl!“ In enakih zabavljic je še več danes bilo slišati v zbornici.

Novoizvoljeni poslanci storili so obljubo, predsednik izroči sedaj nek precej obsežen spis zapiskarju Heverli, kateri ga začne čitati gromonosnim glasom. Tišina nastane v zbornici, poslanci prekinejo pozdrave in razgovore ter pazno poslušajo interpelacijo Riegrovo o Gautschevih naredbah. Prvi blisk, kateri nam morda naznanja nevihto, — a vsaj danes še „ni treščilo“. Vodja češkega kluba se je baje radi tega tako požuril s svojo interpelacijo, da ga ne prehité gibčni mladočeški secesijonisti. Toda če je kdo pričakoval hudih udarcev v Riegrovem spisu, varal se je. Oblika interpelacije je skoz in skoz mirna, niti tega se ne zahteva, da naučni minister prekličé svoje odredbe. Tudi argumentacija ni baš stringentna, zaman iščeš v interpelaciji one mogočne logike, katera tudi upornega protivnika uklanja svoji sili. Nehoté se je nam urinila misel, da Čehi navlaš neso marali prezgodaj pokazati vseh svojih baterij. Gotovo pride povodom odgovora do debate v zbornici, in vidi se nam, da

so si Čehi za to priliko prihranili najboljše razloge in najostrejše orožje.

Slede sedaj še druge interpelacije, mej njimi dve, tikajoči se Pražakovega ukaza o slovenskih gruntnih knjigah. Le mrvico pravice vrzi tja siromašnemu Slovincu, in ljuto se bode v tebe zakadil — Celjski Foregger! Hvala Bogu, da je stvarnik znal, kaj mu je bilo storiti, ko nadležni bolhi ni dal ne tigrovih krempljev niti volčjih čelustij! To bi Vam v tem slučaju grizel in praskal naš Foregger! Seveda ker tega ni, le nekoliko požgavka. In radi tega tudi zadnja interpelacija njegova ne bode delala preglavice ne ministru Pražaku, niti Slovincem. Druga interpelacija, sestavljena o istem predmetu po dr. Sturm in dr. Maggu odlikuje se z ono rabulistiko, katera je je karakteristična lastnost prekanjenega voditelja moravskih Nemcev.

Interpelacije so pri kraju, prične se razprava zakona o „chek- in clearingprometu“ poštних hranilnic. Poudarjal sem že uvodom tega dopisa izredno pomenljivost te postave, zanašam se tedaj da Vam bode redni Vaš dopisnik bolj en détail poročal jedro novega zakona in nazore posameznih govornikov. Za danes le toliko, da se je g. Miha Vošnjak v primernem stvarnem govoru potezal za postavo ter zlasti priporočal vladi, naj kulantno in brez predsodkov postopa z menicami, katere bodo v eskompt dohajale poštne hranilnici od strani posojilnih društev.

Narodni Dom.

Že dolgo časa ni bilo po časopisih ničesar čuti o tem, za našo narodno stvar sploh, posebej pa v socialnem in društvenem življenju prekoristnem in prevažnem vprašanji. Človek bi mislil, da je podjetje popolnoma zaspalo, ali pa že tako zagotovljeno, da ni treba različnih krogov slovenskega življa nanje opozarjati. Niti prvo, niti drugo. Zanimanje se vzdržava toliko, kakor je pri naših razmerah sploh mogoče z ozirom na to, da so naše narodne potrebe mnogobrojne, denarna sredstva pa prepričla. Požrtvo-

LISTEK.

Andrej baron Čehovin,
slavni junak slovenski.

Spisal Janko Leban.

III.

Čehovinova bolezen, smrt, pokop in grob.

(Dalje.)

14. t. m. sem dal v véliki cerkvi v mestu Badenu brati jedno sv. mašo za-nj, h katerej so prišli odlični gospodje vojaškega in civilnega stanu. Zato, ker je ranjki gospod Andrej Čehovin imel red Marije Terezije, zberó se vojaki na Dunaji k veliki maši, h kateri pridejo vsi generali in imenitni gospodje.

O moži, ki je bil imeniten za vso cesarsko armado, treba tudi, da se o njegovih vrlinah piše v časnike: o njegovi mladosti, o njegovem šolanju, o njegovej družini, o njegovih stariših, bratih, sestrah; pisati bo treba, kakega dne je rojen, katera meseca in leta, v kateri cerkvi je krščen itd. Vse to je treba prej ko mogoče meni poslati na Dunaj.

Jaz vas pozdravim!

Dohtar Matiče Dollenz.

Dunaj, 18. septembra 1855.

Pripis. Njegovo premoženje z medaljami, zlatom in srebrom se ceni na 2000 do 3000 gold. Vse to je vojaška komisija popisala, in se mora zato pisati na njegov regiment.“ —

Gospod Mihaeljev piše v „Slovinci“ o Čehovinovi bolezni in smrti takó le: „Sam cesar se je zanimal za Čehovinovo bolešno stanje; poslal mu je učenega, prav svojega telesnega zdravnika na pomoč; štirje glasoviti zdravniki so ga zdravili; a vse nič ni pomagalo, in takó je umrl, previden s sv. sakramenti, v 45. l.“

Kakor mi naznanja nečak slavnega našega junaka, postavljen mu je bil leta 1857 nagrobni spomenik z nemškim napisom:

Tukaj počiva

Andrej baron Čehovin,
vitez reda Marije Terezije
itd. itd.

Mir njegovemu pepelu!

Na Badenskem pokopališči torej, daleč od priljubljenega svojega doma počiva vrlí slovenski junak. Štirikrat v svojem življenju sem sé vozil mimo Badna; a takrat slutil niti nesem, da na njegovem pokopališči počiva moj rojak, o komer bodem kedaj še pisal.

In kakšen je ta grob dandanes? Pri sorodnikih slavnega junaka videl sem pred kratkim majhno

ploščo, utrgano z groba vrlega moža. Nosila je ime: „Andreas“. Plošča ta je del nagrobnika Čehovina, del nagrobnega napisu. A, če me, ljubi čitatelj, vprašaš, kaj sem še dalje izvedel o grobu barona Čehovina, moram ti povedati le to, kar je o njem pisal g. A. Dittrich v nekem nemškem vojaškem Dunajskem listu („Wehr-Zeitung“) meseca oktobra lanskega leta.

Torej čujmo!

„Kakó li najti Čehovinov grob? Takratni pogrebci sami že spijo v grobéh in še-le od leta 1861 na Badenskem pokopališči uknjižujejo mrličé.

Jedino to, da vemo za kraj, kjer so oni čas in pozneja leta zakopavali ljudij, za kolero umrle, vodi nas na pravi sled. Ali je bil ta kraj prej ograjen, ni mi znano. Na vsak način pa že dolgo ni ograje pri tem žalostno zanemarjenem prostoru. Premnogi grobi se tu poznajo le po neznatnih zemeljskih poviških. Razen treh precej dobro ohranjenih spomenikov, nahajamo tukaj še nekaj popolnem razpalih nagrobnih kamenov in neke zrjavele železne križe brez napisov. Jeden nagrobni kamen se je umaknil s svoje podstave in — navzpred nagnen — nosi križ, čegar napis je davno že odstranjen. Pa to ni navaden nagroben križ, nego gornji njega del, iz močnih železnih palčic narejen, ima podobo (čeprav le slabo) križa reda Marije Terezije... Tu počiva Čehovin! — — — (Dalje prih.)

valnost slovenskega naroda, kateremu se je povsod boriti z neštevilnimi zaprekami, je zares občudovanja vredna. Le žilava vstrajnost in zavest, da se trudi za dobro, za pravično stvar, neti navadno v njegovem srci pogum ter ga vrača od obupnosti. Narod, ki je že toliko časa in tolikim močnejšim, dostikrat umetno vzdrževanim silam, vsaj deloma uspešno kljuboval, ne more in ne sme poginiti.

Da se pa to ne zgodi, treba nam vsekako biti povsod previdnim in opreznim. Čuvati nam je nad tem, da se vsako narodno vprašanje, bodisi že tega ali onega značaja, razvija naravno, polagoma in dosledno, nikoli pa skokoma in siloma: začetkom prav živahno, rekli bi skoro preživahno, potem pa na jedenkrat prav zaspano, dokler konečno le prezgodaj žalibog popolnoma ne zaspi. Mimo prevelikega števila je pri naših društvih glavna slabost ona letargija, ki se pogostokrat neopazovana le prerano utihotapi, in razjeda našim društvom zdravo jedro. Denarne sile, takim društvom žrtvovane, so po navadi skoro brez uspeha in brez koristi ter bi, drugim, zdravim podjetjem, donašale večjih koristij.

V sedanjem času sta izmed obilih važnejših nalog za naš narodni razvoj najvažnejši sledeči v zadnjih letih reševani, toda še ne rešeni nalogi: Skrb za ohranitev narodne, na podlagi materinščine započete vzgoje in izomike v elementarnih in srednjih šolah; in pa zgradba skupnega socialnemu, v novejšem času hirajočemu narodnemu življu prepotrebne bivališča v slovenske metropoli, bivališča, ki ima ustrezati modernim zahtevam današnjega časa in vsaj deloma uspešno tekmovati s socialnim razvojem drugih napredujočih narodov.

S prvo se par let sem hvalevredno bavi „Društvo sv. Cirila in Metoda“, ki zares zasluži vsestransko pozornost in zanimanje. Druge naloge se je lotilo „Društvo za zgradbo Narodnega Doma v Ljubljani.“

S tem društvom se hočemo danes nekoliko natančneje baviti. Nimam v mislih, slavnemu občinstvu slovenskemu razkladati obširnejše zgodovine tega društva, ki mu je že itak do dobra znana, kaj, koliko in s kakim uspehom se je nabiralo. To nam povedo vsakemu, ki se za stvar zanima, pristopni letni računski sklepi, objavljeni po časopisih in odobrava v vsakoletnih občinih zborih. O tem nas poučé razglasila prostovoljnih daril in izkazi „Krajcarske družbe“. Skupna nabrana svota znaša nad 60.000 gld. — Prvotna misel je bila nabrati 200.000 gld. in sicer polovico s prostovoljnimi doneski, polovico pa z deleži. Ker je nabiranje prostovoljnih doneskov, akoravno ne brez uspeha in precej mnogostransko, konečno venderle počasno, treba je delati na to, da se podjetje hitreje pospešuje z osiguranjem zadostnega števila deležev. Tudi upravni odbor je bil tega mnenja. Prvotni deleži so bili nastavljeni na 200 gld. in so se morali izplačevati v enem letu. Ko je odbor sprevidel, da mu na ta način ne bo tako hitro mogoče priti do zaželjene svote in so deležniki vedno počasneje priraščali, je l. 1885. z dovoljenjem občnega zbora pre naredil v tem zmislu pravila, da je svoto znižal na 100 gld. in izplačanje raztegnil na dve leti, oziroma na štiri poluletne obroke po 25 gld. S tem je stvar zdatno olajšana postala. Vender tudi po tej olajšavi ni naraščalo število v pričakovani in zaželjeni meri. Pač so pristopali novi deležniki in izplačevali v najvejšem času starejši deležniki zaostale obroke. Razmerje je vkljub temu v bistvu staro.

Kje tiči pravi vzrok temu? Ali Slovenstvo res ne vzmore tolik svot, da bi si iz svojega zgradilo nameravano poslopje? Denar, ki ga z deleži žrtvujemo, ni čisto darilo, ampak za 1% slabše naložena uloga, za katero vsako leto dobi uložnik, ako želi in se v ta namen oglasi, 3% obresti. Ali se ni morebiti tudi tu ugnjezdila neka popolnoma nepotrebna letargija, ki stvari seveda le škoduje, ne da bi drugod sploh kaj koristiti mogla. Dosti jih je, ki gledaje na celo podjetje z nekakim nepremišljenim nezaupanjem, češ saj „Narodni Dom“ sploh ne bo nikoli stal, ker tolikih svot ne utrpimo in ne moremo utrpjeti. Tako umovanje je, da ne rečemo preveč, popolnoma odvišno, ker ne le nič ne zida, ampak zidano celo podira. — Drugi pravijo, da na meravajo zgradbo gmotno podpirati, toda le v tem slučaju, ako se zidanje že prične. Kako bomo pa pričeli z zidanjem, ako nam manjka prve podlage, — zadosti denarnih svot? Teh si moramo zagotoviti in prisvojiti, potem je nadaljno delo lažje. Iz istega uzroka tudi oni nimajo prav, ki hočejo videti načrt, po katerem naj bi bil „Narodni Dom“

zvršen. Predej ni zadostna svota zagotovljena, tudi ne smemo misliti na one priprave, ki so tako rekoč prvi korak k zgradbi sami.

Naša naloga bodi za sedaj ta, da si zagotovimo zadostno število deležev in ž njimi zadostni fond. Vse drugo pojde potem korak za korakom naglo naprej. Da bi se lažje omogočilo potrebno število deležev, razposlal je v zadnjem času upravni odbor za zgradbo „Narodnega Doma“ nad 1000 vabil in poziv k podpisu tacihi deležev. Vsakemu pozivu pridejana so bila društvena pravila, računski sklepi, bilanca društvenega premoženja in kratka društvena zgodovina. V odgovor dobil je doslej krog 30 podpisanih in večinoma tudi že izplačanih deležev, tako da je z današnjim dnevom vsega skupaj 120 deležev izplačanih popolnoma, nekaj pa deloma. Za vsak popolnoma izplačan delež dobijo deležniki posebno deležno, jako lično izdelano polo glasečo se na 100 gld. Tej poli je pridejana kuponska pola s kuponi po 3 gld. na leto, preračunjenimi na 60 let, v katerih ima po amortizacijskem načrtu amortizirana biti cela za zgradbo „Narodnega Doma“ na deležih porabljena svota in „Narodni Dom“ v last priti. „Matici Slovenski“ pod že zadostno znanimi pogoji. S kuponom oglasiti se je deležnikom pri društvenem blagajniku, toda vselej v teku istega leta, za katero se kupon glasi sicer zapade veljavnost njegova.

Ako še dostavimo, da je deležni denar jako sigurno naložen in da ima pupilarno varnost, mislimo, da pridejo vsi nezaupneži do pravega prepričanja ter da bodo že skoro zginiti njihovi neutemeljeni pomisleki. Naš namen je bil jim stvar pojasniti, jih nasprotnega prepričati, za podjetje pridobiti — upamo, da z uspehom. Torej naprej!

Konvertovanje kranjskega zemljišno-odveznega dolga.

(Spisal dež poslanec dr. A. Moshe.)
(Dalje.)

Vzemimo n. pr. veliko srenjo Ljubljansko in preiščimo, kake posledke bi imelo zanjo tako znižanje naklad. Ljubljana plačuje neposrednega davka blizu 400.000 gld. na leto. Ko bi se deželna naklada skrčila od 16% na 10%, pripadlo bi na Ljubljano znižanje priklade v okroglem letnem znesku 24.000 gld.; s tem pa bi se lahko, ne da bi morali Ljubljanski davkoplačevalci primakniti jeden sam krajcar, v nekaterih letih poplačala nova šola, in nekaj let pozneje tudi v zboljšanje zdravstvenih razmer mesta, toli potrebno kanalizovanje.

Iz tega izgleda, ki mora veljati tudi za vse deželne občine, je razvidno, da je mogoče s znižanjem zemljišno-odvezne naklade ukrepiti deželne občine, ne da bi se pri tem nalagala večja bremena davkoplačevalcem.

Mislimo, da bi bila to koristna in plodovita poraba v času, ko se nalagajo občinam skoro nepremagljiva bremena.

Ob jednom smo pa tudi mnenja, da naš davkoplačevalec še ni došel do onega vrhunca v blagostanji, da bi mogli zmatrati za nesrečo znižanje davkov, ki se uvede njemu na korist, ako bi hoteli raje porabiti prihranitev v to, da se zmanjšajo davki.

Kako bi mogla dežela sama porabiti plodovito te preostatke, razpravili smo že v brošuri; sicer nas pa poučuje vsako deželnozborsko zasedanje, koliko plodovitega bi se še moglo in moralo storiti za deželo našo, kar je pa nemogoče, ker manjka sredstev.

Ako bi se ta sredstva porabila za splošno koristne namene, o čemer pa ni niti dvojiti pri vestnem našem deželnem zastopstvu, ne užival bi koristi teh osnov samo sedanji, marveč tudi prihodnji rod; zaradi tega je pa le pravično in primerno, da zadnji denašnja generacija nekoliko olajša, ali bolje rečeno, da za skupno korist deli bremena sedanji z bodošim rodом.

Do sedaj govorili smo samo o tem, katere koristi bi sledile iz znižanja zemljišno-odvezne naklade od 16% na 10%, ki bo znašalo po navadenem izračunjenji na leto okroglih 84.000 gld. t. j. v 20 letih 1.680.000 gld.

Ker pa se kaže, kakor že zgoraj povedano, iz poračunjenja z državo saldo na korist deželi, obstoječe v tem, da mora prva plačevati tej daljnih osem let po 136.427 gld., kojih komercialna vrednost se more ceniti na okroglih 800.000 gld., spregovorimo naj tukaj tudi o tem nekaj besedic. Naša želja je, da bi se ta, imenujmo ga poračunski pre-

ostatek, na korist deželi tudi v popolnem znesku porabil za skupne deželne namene.

Priložnosti gotovo ne bo manjkalo, da se plodonosno porabi ta preostatek; in ko bi je tudi ne bilo, storilo se bo ž njim lahko to, kar se bo v skrajnem času zgoditi moralo na poziv in vsled nujne zahteve vlade, in kar bi se ne moglo izvesti, ne da bi se ob jednom tudi obremenili davkoplačevalci.

In ako tudi ne — morda bi bila nesreča ali kaj novega, ko bi se plodonosno naložil ta denar, ki bi se v 17 letih podvojil in v 34 letih počtvoril ter tako skoro pokril vsa višja plačevanja prihodnjega rodu? (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. oktobra.

Mladočehi podpisali so tudi interpelacijo, katero je stavil dr. Rieger v državnem zboru, mislijo pa vender sami staviti še poseben predlog proti Gauču. V „Češkem klubu“ je bilo posvetovanje o interpelaciji jako živahno. Mnogim nje tekst ni ugajal. Posebno ostro je baje govoril grof Rihard Clam.

Poslanec Karansebskega okraja, Trajan Doda, pisal je predsedniku ogerske zbornice poslancev, da ne bode izvrševal svojega mandata ali ga tudi ne bode odložil. Trajan Doda pravi, da bi itak njegovo delovanje v parlamentu bilo brezuspešno, ker bi sam zastopal skoro tri milijone Rumunov. Vzlic umetnej razdelitvi volilnih okrajev, imajo v kacihi 70 okrajih Rumuni večino. S pritiskom pri volitvah se je pa vladi posrečilo, da je le v jednom samem okraju prodrli rumunski kandidat, drugod so pa povsod voljeni nasprotniki rumunskega naroda. Dodovo pismo dobro osvetluje volilno svobodo na Ogerskem. — Kulturna društva na Ogerskem imela so v nedeljo shod. Pri tej priliki se je pokazalo, da zastopniki neso popolnem jedini. Več točk morali so postaviti z dnevnega reda, da ni nastal kak razkol. Posvetovali so se o raznih sredstvih, kako bi se hitreje širilo pomadžarenje.

Vnanje države.

Volitev v Bolgariji se je udeležilo več volilcev, kakor drugekrat, kar svedoči to, da so se volitve skoro povsod izvršile že prvi dan. 107 voljenih poslancev še nikdar ni bilo v sebranji. Voljen je tudi Mantov. — V nedeljo bodo po vsej Bolgariji občinske volitve. Pri tej priliki bodo pa zopet neredi. Opozicija bode morda s silo branila pravice, ker se jej bode gotovo zopet kratila volilna svoboda.

Turški ministerski svet je imel že več posvetovanj o bolgarskem vprašanji, toda še ni prišel do nobenega sklepa. Turčija bi najraje celo stvar pustila pri miru, pa jo vedno dreza Rusija ter se torej v Carigradu morajo baviti s to zadevo. Z ruskimi predlogi se Turki popolnem ne strinjajo, a je vender mogoče, da je turški ministri vsprejmejo, nadejaje se, da jim ne pritrjuje druge velevlasti. Preteklo bode najbrž še precej časa, predno se bode ta stvar približala kakej rešitvi.

Mnogo so se razni listi bavili z napitnico ruskega velikega kneza Nikolaja Mihajloviča na ladji Urugvaj. Zategadel naj omenimo, kdo je ta veliki knez. Kakor listi poročajo, je najstari sin carjevega strijca Mihajla Nikolajeviča ter je sedaj 28 let star. Njegova sestra je soproga vladajočega velikega vojvode meklenburg-šverinskega. Po svojem vojaškem dostojanstvu je krilni pobočnik in stotnik v gardnem generalnem štabu, načelnik 3. artilerijske brigade garde in grenadirjev ter Dagestanskega pešpolka št. 82. — Finančni minister je opustil popolnem misel, da bi na Francoskem iskal denarja na posodo. Skušal bode dobiti ga v Rusiji. Višnjegradski ni prijatelj vnanjih posojil.

Predno so snideta francoski zbornici, odstopilo bode nekda ministerstvo. Rouvier bode odstopil predsedništvo Freycinetu, obdržal pa finančno ministerstvo, minister vnanjih zadev Flourens in vojni minister Ferron bodeta še ostala. Pomorski minister Barbey, poljedelski minister Barbe in trgovski minister Dautresme bodo pa odstopili.

Perzijska oblastva ujela so več osob, ki so bile v spremstvu afganskega pretendenta Eyubahana. Slednjega samega pa dosedaj neso mogli dobiti. Najbrže je kje na ruskem ozemlju, od koder se bode skušal pri priložnosti splaziti v Afganistan in napraviti ustajo. Da se afganska vlada tega boji, najbolje dokazuje emirov ukaz, da se pomnoži vojaščina v Heratu, torej v mestu, kjer ima han največ pristašev.

Dopisi.

Iz Ljubljane 11. oktobra. [Izv. dop.]

Skozi Rudolfovo potujoč, zvedel sem po naključji, da prirede vsa tri narodna društva, „Dolenjsko pevsko društvo“, „Čitalnica“ in „Sokol“ v imendan Njegovega velečastva Frana Josipa I. sijajno svečanost. Dasi mi je moj čas jako skromno odmerjen,

vender si nesem mogel kaj, da ne bi bil ostal našč zato v Rudolfovem, da se udeležim te veselice. Občinstvo se je je udeležilo v sila obilem številu, pripovedovalo se mi je, da so prišli marsikateri iz bližnje okolice. Ob polu osmih je bil krasni „Narodni dom“ do zadnjega prostortka napolnjen, kajti že dan poprej so bili razprodani vsi sedeži. Svečanost je pričelo „Dolenjsko pevsko društvo“ s cesarsko pesnijo, katerej je sledil mešani zbor „Uzor“. Petje je bilo jako dovršeno in čudil sem se, da je mogoče v tako malem mestu zbrati toliko izvrstnih pevcev in pevk. Petju je sledila znana Ogrinčeva vesela igra: V Ljubljano jo dajmo. Čital sem že v Vašem cenjenem listu o izbornem igranju Novomeških diletantov, a kot neverni Tomaž prepričam se o vsem najrajši sam. Reči moram, da sem nekako z glavo zmajevaje pričakoval, da se zastor dvigne, kajti ta igra zahteva, ako se vsaj primeroma dobro hoče igrati, dobrih, spretnih močij. A bil sem nepričakovano iznenaden. Že prvi prizor me je osupnil, ko sem ugledal to trdo grčo, bahačastega vaškega mogotca Gašparja. To ti je bil pravi kmet stare korenine, širokoplečat, postavnih besed in mož, ki ne bi privoščil nikomur dobre besede in prijaznega obraza, kdor nema najmanj toliko „tavžentov“ ko on sam. Moje občudovanje je rastlo od prizora do prizora, zlasti pa me je iznenadila njegova mimika, ki dela diletantom toliko preglavice. Predstavlja Gašparja je imel toliko obilico mimičnih sredstev na razpolaganje, da jih ni mogel spraviti vseh na dan. Vsak pogled, vsak miglej z roko, vsaka besedica je bila tehtno premišljena. T. k igralca mogel bi se s častjo na vsacem, tudi večjem odru pokazati. Njegova originalna grčasta podoba se mi je tako živo utisnila v spomin, kakor noben Gašpar Srebrin ne, da si tudi sam videl to igro že marsikaterikrat na odru. Ravno tako mojsterska je bila stara dekla Neža, kateri je bil ves svet pregrešen, ki je o vsacem človeku mislila najrajše kaj slabega. Originalna maska in mojsterski nastop sta vzbudila glasen smeh predno je že izgovorila besedico; pomolila je le glavo skozi vrata in vse občinstvo je bilo njeno. Ne vem, če ne bi bil najizurnejši kritik v zadregi, komu bi priznal prednost, ali Neži ali Gašparju. No, in Pavle! Pri meji premeknil! Bil je to vesel šegavi hlapec, vedno židane volje, ki je jemal svet vedno od najlepše strani. Pravi kranjski fant imel je toliko humorja, da je še stara Neža zatislila jedno oko, ter ne zamerila temu „čvekaču čvekačastemu, komur ni bilo nič družega na mari, da bi jedel in pil in bil sit.“ Da imenujem vse originalne podobe skupaj pohvalno, moram omeniti tudi Rotijo, to potrpežljivo kmetsko gospodinjjo, ki je natanko vedela, kako z Gašparjem postopati, da doseže od njega, kar želi, ki ga je tako lepo okolu prsta ovijala, da je naposled tudi on dovolil v ženitev svoje hčere Marice s tistim gosposkim človekom, doktorjem Mirko Snojem. Uloge ljubimcev in ljubimek so gotovo jako teške uloge, in ko ne bi bil Gašpar taka neukretna grča, bi človek skoro verjeti ne mogel, kako mu je mogoče s svojo pohlevno in milo hčerko Marico tako neusmiljeno postopati. A še Gašpar bi se bil omeščal, ko bi bil takrat navzoč, ko je dr. Mirko Snoj opisoval skromnemu kmečkemu dekletu z vso mladeniško ognjevitostjo svojo žarečo neskončno ljubezen. Prizor, v katerem se prvokrat snideta mlada zaljubljenca v Ljubljani, bil je istinito ganljiv in mojstersko igran. Za take ljubimce sme zavidati Novomeščane marsikak oder. Reči moram, da tako dovršenih predstav slovenskih že dolgo nesem videl.

Ravno tako neomejeno pohvalo zasluži tudi „Dolenski Sokol“, zlasti z ozirom na njegovo mladost. Še le pred par meseci osnovan, odlikoval se je s tremi teškimi produkcijami, ki jih je zvršil z dovršeno preciznostjo. Njegov debut ga zagotavlja, da ga bode občinstvo vselej s takim ogromnim plaskom pozdravilo, kakor ta pot. Narodnjaka pak mora veseliti, da se razvija narodna ideja v dolenjski metropoli tako živahno.

Iz Rovt 11. oktobra. [Izv. dop.] Mnogokrat že imenovana nova cesta iz Dol. Logatec v Rovte se pridno dela. Do sedaj jo je polovica (1 uro daleč) dodelane. Delavcev (Ljubljanskih kaznjencev) je pri tem delu okolu 70 mož. Za to cesto se tudi posebno zanima gospod deželni glavar grof Thurn. Ta gospod se je potrdil dne 8. t. m. zjutraj iz Ljubljane v Dolenji Logatec in v spremstvu gosp. župana Mulaja in gosp. Petriča iz Dolnjega Logatec na novo cesto proti Rovtom kjer ga je pričakoval že tudi Rovtarski župan Trepal.

Gospod glavar si je vse delo natančno ogledal, svojo posebno zadovoljnost izrekel in tudi obljubil, še znanprej zdatne pomoči. Najlepša mu zahvala! — Pri naši farni cerkvi razširili smo letos tudi pokopališče, kar je precej truda stalo. Blagoslovit so je prišli g. dekan Jan. Koprivnikar z Vrhnike dne 29. pr. m. — Vreme se nam je zadnje dni jako skazilo. Jesen imamo prav hladno in več dni že dežuje. Danes pak smo dobili še nekaj snega, kakor tudi naši sosedje po Črnovrških, Idrijskih in Žirovskih hribih.

Letina je bila letos po naši fari srednja. Žita so dale še precej obilo zrna, razven ovsu; — Krompirja imamo posebno lepega in obilo, le sočivja bo malo, prsine pa prav nič. Kakor marsikje drugod, tako je bila tudi po naših krajih letos suša; največji uzrok slabe letine. Sadja ni letos pri nas skoro nič.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Ribnici 500 gld. podpore.

— (Glede Kranjske gimnazije) poroča se nam z Dunaja, da so slovenski poslanci jedno glasno sklenili v zadnjem svojem razgovoru, počakati z interpelacijo tako dolgo, da bode Nj. Velečastvo vsprejelo deputacijo deželnega odbora. Avdijenca je, kakor čujemo, določena na 17. dan oktobra. Od strani državnih poslancev pridružila se bodeta deputaciji gorenjska zastopnika v državnem zboru, dr. Poklukar in knez Windischgrätz. — Kar se tiče druge akcije, poizvedeli smo le toliko, da so se naši poslanci popolnem sporazu meli o svojem postopanju.

— (Riegrovo interpelacija) podpisali so tudi mladočeški poslanci prof. Gabr. Blažek, dr. Em. Engel, dr. Ed. Grégr, dr. Vaclav grof Kounic, grof Leop. Lažansky in dr. Vašatý, ob enem pa v včerajšnjih „Nar. Listih“ priobčili naslednjo izjavo: „Zmatrajoč za svojo dolžnost, da lojalno podpiramo vsako akcijo večine čeških poslancev, četudi le posredno namenjeno, da se odpravijo krivice, ki jih je prizadel minister Gauč narodu češkemu, podpisali smo interpelacijo, katero je danes „Češki klub“ izročil vladi pred vsem v pojasnilo svojih razmer k vladi, vender s tem svobode svojeje dejanja nismo nikakor hoteli omejiti.“

— (Umrl) je danes zjutraj v 47. letu svoje dobe po dolgi bolezni g. Janez Floré, deželnega odbora oficijal, dolgoleten pevec v pevskem zboru čitalničnem in v pevskih krogih sploh dobro poznat in priljubljen mož. Lahka mu zemlja!

— (Naš rojak g. J. Solnce), slovaški pridigar v Minesoti v Severni Ameriki prišel je na dopust v svojo domovino, na Kranjsko, kjer misli ostati par mesecev.

— (Naš rojak dr. Karol Treo) izstopil je iz državne službe pri deželni sodnji Ljubljanski ter kot koncipijent ustopil v odvetniško pisarno dra. Jos. Rozine v Rudolfovem. Čestitamo Novomeščanom na tej pridobitvi!

— (Nova eskomptna banka) snuje se v Ljubljani. Delnični kapital določen je na 100.000 gld., katera vsota je do malega že podpisana, podjetje torej gotovo. Trgovski krogi bodo to podjetje z veseljem pozdravljali, zlasti ker bode nekoliko omejilo gg. Lukmanov monopol. Kakor čujemo, bode nova banka nastanjena v istih prostorih, kjer je bila prejšnja ponesrečena kranjska eskomptna banka.

— (Na gimnaziji v Rudolfovem) je letos v 8. razredu 24 dijakov. Toliko jih menda še nikoli ni bilo.

— (Poštni sluga A. Hrovat) čutil se je vsled „poslanega“ v 218. šte. našega lista z dne 26. septembra t. l. žaljenega na svoji časti ter je zaradi tega uložil tožbo. Naš urednik, g. Železnikar, poklican v tej zadevi danes dopoludne na Žabjak, odklonil je odgovornost za inserat ter imenoval štiri osebe, ki so pripravljene dokazati resnico vsega, kar je v inseratu pisanega. S tem je ta zadeva za naš list dognana.

— (V komisijo za uravnanje Savinje) bil je dne 10. t. m. izvoljen znani rodoljub g. J. Hausenbichler v Žalci. „Deutsche Wacht“ obžaluje, da se je na to mesto izvolil mož, ki stoji na omejenem stališči slovensko-narodnega fanatika. Obžalovanje „Wachterice“ ima za vsacega razsodnega človeka toliko pomena, kakor lanski sneg.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v 19. šte. nastopno vsebino: Zgodovina, učni predmet v ljudske šoli. Piše H. Podkrajšek. — O

gluhonemih. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Slovniški pogovori. Piše prof. J. P—a v Ljubljani. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Za Dolenčev spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 981 gld. 66 kr.

— (Iz Litijskega okraja) se nam piše 12. oktobra: Danes zjutraj ob polu petih vozila se je tu skozi v Trst kraljeva grška obitelj s posebnim kurirnim vlakom. — Obvestil sem Vas bil, da je bil včeraj mej Savo in Zagorjem udrlo se kršje, a tudi v Trbovljah prouzročil je vstrajni dež malo katastrofo. Blizu omenjene postaje proti Hrastrniku, odkrušila se je velikanska skala, prihrumela na železniški tir, ter obtičala mu na sredi. Tovorni viak, ki je privozil mimo, zadel je vanjo. Parostroju odtrgalo je pepelnjak, = oni del strojev, kamor pada pepel iz peči; — tendar pa, t. j. zadnji del mašine, ki služi v shrambo vode in kurjave, je pohabilo do cela, ter vrglo ga s tira, — 1000 centov, to ni malo! Moral je priti pomožni stroj in vlak se je zakasnil za celih devet ur.

— (Umetnijska razstava v Gorici) v palači Attemsovi otvori se prihodnjo soboto, dne 15. t. m. ob 11. uri dopoludne. Odprta bode vsak dan od 8. ure zjutraj, do 5. ure popoludne.

— (Okrajni šolski svet v Tolminu) razširil je jednorazrednico v Volčah v dvorazrednico, Podbrdom pa ustanovil redno šolo.

— (Samomor.) V semenišči Goriškem našli so pretekli ponedeljek bogoslovca A. M., rodom Čeha, na stranišči mrtvega. Usmrtil se je bil z bodalcem. Nagibi samomoru nam neso znani.

— (V Šoštanji) umrl je včeraj trgovec Matija Orel, glavni steber tamošnjih nemškutarjev.

— (Iz Doline pri Trstu) javlja se v „Edinost“, da je trgatav že končana, da je novo vino izborno, cena pa jako nizka, ker se je po vsem „Bregu“ veliko vina pridelalo.

— (Električna razsvetljava v Trstu.) Mestni zbor Tržaški je sklenil, da se v mestu napravi električna razsvetljava, katero bode prevzel zasobnik podjetnik, ki bode v ta namen dobil koncesijo na 20 let. Žica bode položena pod zemljo; podjetnik plačeval bode občini po 10 kr. od goldinarja, vrhu tega jej bode prepustil četrtno čistega dohodka, to bode skoro 6% uloženega kapitala.

— (Mesto Reka) imelo je 1886. leta po kopnem 5.400.097 kvintalov prometa, v skupni vrednosti 59.580.241 gold. Po morji pa se je prevozilo 6.536.836 kvintalov blaga v vrednosti 75.632.775 gld. V primeri z letom 1885 se je promet zmanjšal, posebno kar se se tiče pšenice in ječmena.

— (V Gradci) so zadnje dni izplačali 355 000 gld. na šte. 47, ki je bila čez d lgo časa vlečena v loteriji v Budimpešti. Ljudje so tako silno vrel v loterijo po denar, da je policija morala delati red.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima v soboto 15. t. m. zvečer ob 1/2 8. uri svoje prvo redno zborovanje s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odstopivšega odbora. 3. Poročilo o dijaškem shodu v Ljubljani. 4. Slučajnosti. Lokal: Hotel „Goldenes Ross“. Gostje dobro došli!

— (Vabilo k plesni veselici), katero priredi slovenska čitalnica v Prvačini dne 16. oktobra 1887 v dvorani g. Vinka Gregoriča Spored: 1. Godba. 2. Predsednikov pozdrav. 3. Petje. 4. Stritar — „Ljudmila“, deklamacija. 5. Petje. 6. Godba. 7. „Jedno uro doktor“, burka v jednem dejanji. 8. Petje. Po besedi plesna zabava, pri kateri svira orkester 14 mož pešpolka Milana I., kralja srbskega št. 97. Ustopnina k besedi 20 kr. Sedež 10 kr. Ustopnina k plesu 1 gld. Začetek ob 5. uri zvečer. K obilnej udeležitvi vabi uljudno odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 12. oktobra. Grevy povrne se jutri v Pariz. — Wilson formalno zanikava, da bi bil kdaj gospej Limousin zaradi kupčije z redi pisal pismo, katero bi bil Kreitmaier videl.

Pariz 12. oktobra. „Agence Havas“ nasproti „France“ zanikava, da bi bil Rouvier posredoval v zadevi Caffarelovi ter konstatuje, da imajo oblastva popolno svobodo dejanja.

Bukarest 12. oktobra. Kralj odpotoval iz Sinaie v Slatino, da se udeleži manévrov.

London 12. oktobra. Okolu tisoč delavcev, ki so brez dela, zbralo se je včeraj na Trafalgar-Square. Po mnogih socialističnih govorih šli so s črno zastavo z napisom: „Kruha ali dela“ v City. Red se ni kalil.

Novi York 12. oktobra. Na „Chicago-Atlantic“ železnici blizu North-Hudson-Indiana trčil je tovorni vlak z brzovlakom. Štirje osobni vagoni, mej njimi jeden spalni vagon, so se prevrnili in vneli, 17 potnikov mrtvih, 25 več ali manje ranjenih.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-150)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

12. oktobra.
 P. i. Stenni: Solnce iz Amerike. — Seegler iz Aleksandrije. — Lancesky, Stein, Grum z Dunaja. — Reichelt, Steiner iz Badna pri Dunaji. — Lemach iz Opave. — Titz,

Reiter iz Brna. — Zanič iz Novoge. — Kotarba iz Svatnika. — Wagner iz Karlovca. — Surc iz Rudolfovega. — Pardo iz Benedek. — Legat iz Lipice. — Dr. Zbašnik iz Postojne.

Pri **Maličih**: Theumann z z Dunaja. — Blau iz Vöslaua. — Schlegl iz Haide. — Homann iz Radovljice. — Biringer, Kraps iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Gruber z Dunaja. — Ekersberger iz Hidaša.

Pri **južnem kolodvoru**: Weiss iz Trsta. — Pernetel s Studenca.

Umrlj so v Ljubljani:

11. oktobra: Marija Kveder, kuharica, 53 let, Gospoške ulice št. 6, za utrpnjenjem srca.

12. oktobra: Emilija Jeraj, sprevodnikova hči 11/2 meseca, Poljske ulice št. 36, za drisko. — Vincencija Petrič, hči izdelovalca orgel, 6 1/2 leta, Poljska cesta št. 18, za spridenjem krvi.

13. oktobra: Janez Fiere, računski oficijal, 47 let, Stari trg št. 11, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. okt.	7. zjutraj	731.68 mm.	3.6° C	sl. sev.	obl.	10.60 mm
	2. pop.	730.98 mm.	6.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. sveder	730.30 mm.	6.4° C	sl. zah.	dež.	

Srednja temperatura 5.6°, za 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 80.85	gl. 81.20
Srebrna renta	82.25	82.45
Zlata renta	111.85	111.95
5% marena renta	95.50	96.—
Akcije narodne banke	885.—	8.4.—
Kreditne akcije	283.70	283.80
London	125.50	125.55
Srebro	—	—
Napol.	9.93	9.93 1/2
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.40	61.42 1/2
1% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 129	gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogerska zlata renta 4%	98	85
Ogerska papirna renta 5%	85	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 118	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50
Kreditne srečke	100 gl. 178	50
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	111

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
 pri c. kr. konc. Anchor Line,
 Dunaj, I., Kolowratring 4.

Gostilna LJUBLJANSKE ČITALNICE
 odda se s 1. aprilom 1888. v najem.
 Ponudbe vsprejema in najemne pogoje naznana predsednika namestnik gospod **Mihael Pakič** v Ljubljani. (733-2) **ODBOR.**

VIZITNICE
 priporoča
 „NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani.

R. DITMAR, c. kr. priv. tovarna za svetilnice
 na Dunaji.
ETEOR-SVETILNICE
 Petrolejske svetilnice najnovejše konstrukcije, ki v svetlobi prekosé vsakovrstne toliko slavljene svetilnice, ima v lastnih zalogah na Dunaji, v Gradci, Trstu, Pragi, Levovu, Budimpešti, Monakovem, Berlinu, Milanu, Varšavi in Bombaji in v vseh boljših prodajalnicah svetilk.
Tovarne
 na Dunaji, III., Erdbergstrasse 23, in v Varšavi, Chlodna 41. (674-3)

Dr. FRAN ZUPANC
 povrnil se je iz svojega znanstvenega potovanja in ordinira zopet kakor poprej **vsak dan dopoldne od 9.—10. ure, popoldne — izvzemši nedelje in praznike — od 2.—3. ure** v svojem stanovanju **Šelenburgove ulice št. 3. I. nadstropje.** (746-2)

Izvrstni prosekar
 v obilni meri se dobi pri **Matiji Cibic-u na Proseku h. št. 81.**
 Kdor želi res dobre kapljice, naj se potruži le-sem. (738-3)

Fin med v satovji
 a kilo 60 kr. dobiva se pri (672-8)
OROSLAVU DOLENCU
 v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.
 Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

J. & S. Kessler v Brnu, Ferdinandove ulice št. 7-5 n., razpošilja po poštnej povzetji naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje proti vsaki drugi konkurenci. (716-2) Uzorci zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Ženske srajce iz šifona z vezanjem, 3 komadi gl. 2.50.	Naglavni robci iz flanele za ženske, jako topli, 3 kom. Ia. gl. 2.—, Ila. 75 kr.	Barhant za obleko, najnovejši vzorec, prist. barve, 10 metrov gl. 3.60.
Ženske srajce iz močnega platna, z robci, 6 komadov gl. 3.25.	Ženske predpasniki iz oxforda, cretona, sur. platna in šifona, 6 kom. gl. 1.60.	Trinitnik, težke baže, — 10 metrov Ia. gl. 3.50, Ila. gl. 2.80.
Ponočni korzeti bogato okrašeni, 3 komadi, Ia. gl. 4.—, Ila. gl. 1.80.	Zimski Nigger-loden za ženske obleke, najboljše baže, 10 metrov gl. 5.50.	Blago za ponočne sukne, najnovejši vzorec, križasto, 10 metrov gl. 2.50.
Spodnjice iz klobučine, bogato vezane, rufave, rujavne, temnorjave, 3 kom. gl. 3.—.	CACHEMIR, črn ali barvast, tudi v barvah za plese, dvojne širokosti, 10 metrov gl. 4.50.	Blago za moško obleko, modno, za zimo, 9-10 metra, Ia. gl. 5.50, Ila. gl. 3.75.
Angora-ogrinjalo za zimo, 10/4 veliko, gl. 2.80.	Volneni atlas v modnih in plesnih barvah, dvoj. šir., 10 met. gl. 6.50.	Blago za zimske sukne, fine baže, modne barve, 2-10 metra gl. 10.—.
Ženski jopič iz ovčje volne (Jersey), v vseh barvah, lepo priležen, gl. 2.—.	Valerie-flanela, najnovejši vzorec, 10 metrov gl. 4.—.	Blago za ogrtače, fine baže, modne barve, 2-10 metra gl. 6.—.
Ženske nogovice za zimo, bele ali barvaste, 6 parov gl. 1.50.	Kalmuck, najnovejši vzorec, 10 metrov gl. 3.—.	Normalno perilo po Jägerjevi sistemu, iz čiste volne, za gospode in dame, 1 srajca gl. 3.50, 1 hlače gl. 3.—.

Plznsko zimsko pivo.
 Usojamo si s tem naznanjati, da se bode **točarenje našega zimskega piva** pričelo dne **17. oktobra t. l.**
Meščanska pivovarna v Plznu, ustanovljena leta 1842.
 Glavna zaloga v Gradci pri **F. SCHEDIWIY,** Annenstrasse 19. (750-1)